

ضمیمه ۴ - کمیسیون مشترک

۱. تاسیس، ترکیب، و هماهنگ کننده

۱.۱. کمیسیون مشترک تاسیس می شود تا کارکردهایی که در برجام، از جمله پیوست‌هایش، به آن واگذار شده را اجرا نماید.

۱.۲. کمیسیون مشترک مرکب است از نمایندگان گروه ۱+۵ (دولتهای چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلستان و ایالات متحده، به همراه نماینده عالی اتحادیه اروپایی در امور خارجه و سیاست امنیتی)، و ایران، همه با هم، اعضای برجام.

۱.۳. کمیسیون مشترک می تواند در صورت اقتضا، کارگروه‌هایی در حوزه های خاص ایجاد نماید.

۱.۴. نماینده عالی اتحادیه اروپایی در امور خارجه و سیاست امنیتی (از این پس: نماینده عالی) یا نماینده او به عنوان هماهنگ کننده کمیسیون مشترک انجام وظیفه خواهد کرد.

۲. کارکردها

۲.۱. کمیسیون مشترک، کارکردهای زیر را انجام خواهد داد:

۲.۱.۱. مرور و تصویب طراحی نهایی رآکتور مدرن‌شده‌ی تحقیقاتی آب سنگین و طراحی لابراتورهای فرعی پیش از آغاز احداث، و مرور و تصویب طراحی سوخت برای رآکتور مدرن‌شده‌ی تحقیقاتی آب سنگین به نحو مندرج در بخش ب پیوست یک؛

۲.۱.۲. در صورت درخواست ایران، مرور و تصویب تولید، تحصیل، ساخت یا عملیاتی کردن hot cells

(محتوی یک سل یا سل‌های مرتبط به هم)، Shielded cells یا shielded glove cells با ابعاد فراتر از

شش متر مکعب در حجم و مختصات مندرج در پیوست ۱ پروتکل الحاقی، به نحو مشروح در

بند ۲۱ پیوست ۱؛

۲.۱.۳. مرور و تصویب طرح های ارائه شده توسط ایران برای آغاز تحقیق و توسعه بر روی سوخت

رآکتور تحقیقاتی تهران بر مبنای فلز اورانیوم، به نحو مندرج در بند ۲۶ پیوست ۱؛

۲.۱.۴. به درخواست ایران، مرور و تصویب پروژه ها در مورد سانتریفیوژهای جدید برای حرکت به

سمت مرحله نمونه اولیه برای تست مکانیکی، به نحو مندرج در بند ۴۳ پیوست ۱؛

۲.۱.۵. دریافت پیش هنگام اطلاعات در مورد پروژه های خاص که در فردو اجرا خواهند شد، به نحو

مندرج در بند ۴۴ پیوست ۱؛

۲.۱.۶. دریافت اطلاعات در مورد چارچوب اولیه تولید ایزوتوپ پایدار در فردو به نحو مندرج در بخش

بند ۴۶ پیوست یک؛

۲.۱.۷. در صورت درخواست ایران، ارزیابی و تصویب اینکه مجتمع های سوخت ساخته شده در ایران و

محصولات میانی آنها بسادگی قابلیت بازتبدیل شدن به UF6 را نداشته باشد، بر اساس شرایط

فنی عینی، با هدف ایجاد قابلیت تولید سوخت در ایران، به نحو مندرج در بند ۵۹ پیوست ۱؛

۲.۱.۸. حمایت از کمک به ایران، از جمله به نحو مقتضی از طریق همکاری های فنی آژانس، در احراز

استانداردهای کیفی بین المللی برای سوخت هسته ای تولید شده توسط ایران، به نحو مندرج

در بند ۵۹ پیوست ۱؛

۲.۱.۹. در صورت درخواست ایران، مرور و تصویب پیش هنگام مشارکت ایران با هر کشور دیگر، یا با

هر نهاد خارجی دیگر در فعالیتهای غنی سازی یا مرتبط با غنی سازی از جمله تحقیق و

توسعه مربوطه، از جمله از طریق صادرات هر نوع تجهیزات و فناوری غنی سازی یا مرتبط با

غنی سازی، به نحو مندرج در بند ۷۳ پیوست ۱؛

۲.۱.۱۰. ارائه مشورت، و توصیه، در خصوص ابزارهای ضروری در چارچوب دسترسی به نحو مشخص در

بند ۷۸ پیوست ۱؛

- ۲.۱.۱۱. در صورت درخواست ایران، مرور و تصویب پیش هنگام طراحی، تولید، ساخت، تحصیل، یا استفاده برای اهداف غیرهسته ای، سیستم های چاشنی انفجاری چند-نقطه ای که برای ابزارهای انفجاری هسته ای مناسب هستند و سیستم های دیاگنوستیک انفجاری (دوربین های استریک، دوربین های فریمینگ و دوربین های فلاش اشعه ایکس) مناسب برای تولید ابزارهای انفجار هسته ای، به نحو مندرج در بندهای ۸۲.۲ و ۸۲.۳ پیوست ۱؛
- ۲.۱.۱۲. مرور و رایزنی برای پرداختن به موضوعات ناشی از اجرای لغو تحریم ها به نحو مشخص شده در این برجام و پیوست ۲ آن؛
- ۲.۱.۱۳. مرور و تصمیم گیری در خصوص طرح هایی مرتبط با هسته ای برای انتقال به، یا فعالیت با، ایران، منطبق با بخش ۶ این پیوست و قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل که این برجام را تایید می نماید؛
- ۲.۱.۱۴. مرور، با هدف حل و فصل، هر موضوعی که یک عضو برجام معتقد است عدم اجرای تعهدات یک عضو دیگر برجام به حساب می آید، بر اساس فرآیند مشروح در برجام؛
- ۲.۱.۱۵. در صورت ضرورت، اتخاذ یا اصلاح رویه های حاکم بر فعالیت های خود؛
- ۲.۱.۱۶. رایزنی و ارائه رهنمود در خصوص سایر موضوعات اجرایی که ممکن است در ارتباط با برجام بروز نماید؛

۳. رویه ها

- ۳.۱. کمیسیون مشترک بر مبنای ثابت سه ماهیانه و یا در هر زمان به درخواست یک عضو برجام از هماهنگ کننده تشکیل جلسه خواهد داد. هماهنگ کننده جلسه کمیسیون مشترک را به گونه ای منعقد خواهد کرد که برگزاری آن بیش از یک هفته بعد از دریافت چنان درخواستی نباشد، مگر برای رایزنیها بر اساس بخش Q پیوست یک و هر موضوع دیگر که هماهنگ کننده و/یا یک عضو

برجام آنرا فوری تشخیص دهد، که در این صورت جلسه در اولین فرصت ممکن که بیش از سه روز تقویمی از زمان دریافت چنان درخواستی نباشد، برگزار خواهد شد.

۳.۲. جلسات کمیسیون مشترک به نحو مقتضی در نیویورک، وین، یا ژنو برگزار خواهد شد. کشور میزبان بایستی مسائل شکلی ورود برای کسانی که در این جلسات شرکت می کنند را تسهیل نماید.

۳.۳. کمیسیون مشترک می تواند با اجماع تصمیم بگیرد که ناظرانی را برای شرکت در جلسات خود دعوت نماید.

۳.۴. جز آنچه در بخش ۶ این پیوست درج شده که مشمول رویه‌ی طبقه‌بندی محرمانه‌ی سازمان ملل متحد خواهد بود، کار کمیسیون مشترک محرمانه است و تنها می تواند میان اعضای برجام و در صورت اقتضاء ناظران به اشتراک گذارده شود، مگر آنکه کمیسیون مشترک تصمیم دیگری بگیرد.

۴. تصمیمات

۴.۱. جز در مواردی که در این پیوست به گونه دیگری بیان شده باشد، تصمیمات کمیسیون مشترک با اجماع اتخاذ می شود.

۴.۲. هر عضو برجام یک رای خواهد داشت. تصمیمات کمیسیون مشترک توسط نماینده یا معاون نماینده یا سایر جانشین های آنان که عضو برجام می تواند منصوب نماید اتخاذ خواهد شد.

۴.۳. در صورتی که هریک از اعضاء برجام درخواست ثبت آراء را بنماید، رای هر عضو برجام به اطلاع همه اعضاء دیگر برجام خواهد رسید.

۴.۴. موضوعات مطرح نزد کمیسیون مشترک تحت بخش Q از پیوست ۱ با اجماع یا با پنج رای مثبت اعضاء برجام مورد تصمیم گیری قرار می گیرند. حد نصابی برای رسمیت یافتن جلسه وجود نخواهد داشت.

۵. سایر

۵.۱. هر عضو برجام مسئولیت هزینه های مشارکت خود در کمیسیون مشترک را برعهده دارد، مگر آنکه

کمیسیون مشترک تصمیم دیگری بگیرد.

۵.۲. اعضاء برجام در هر زمان می توانند درخواست نمایند که هماهنگ کننده، اطلاعیه ای را میان سایر

اعضاء برجام توزیع نماید. هماهنگ کننده پس از دریافت چنان درخواستی، اطلاعیه مزبور را بدون

درنگ میان تمام اعضاء برجام توزیع می نماید.

۶. کارگروه خرید

۶.۱. جز در مواردی که قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد که این برجام را تایید می نماید به

گونه دیگری مقرر کرده باشد، کمیسیون مشترک، با هدف تاسیس یک کانال خرید، طرح های ارائه

شده توسط دولتهایی که مایل به مشارکت در موارد زیر هستند را مرور و تصمیم گیری خواهد کرد:

۶.۱.۱. عرضه، فروش یا انتقال مستقیم یا غیرمستقیم از سرزمین شان، یا توسط اتباع آنها یا با استفاده

از کشتی ها یا هواپیماهای دارای پرچم آنها به، یا برای استفاده در یا به سود، ایران، خواه منشا

آن در سرزمین آنها باشد یا نباشد، کلیه اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری مندرج در سند

INFCIRC/254/Rev.12/Part 1، و چنانچه استفاده نهایی آن برای برنامه هسته ای ایران به نحو

مندرج در این برجام و یا سایر استفاده های نهایی غیرنظامی غیرهسته ای باشد کلیه اقلام،

مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری مندرج در سند INFCIRC/254/Rev.9/Part 2، (یا آخرین

نسخه های این اسناد که توسط شورای امنیت روزآمد می شود) و همچنین اقلام دیگری که

دولت مربوطه تشخیص دهد ممکن است به فعالیت های متعارض با این برجام کمک نماید؛ و،

۶.۱.۲. ارائه هرگونه کمک فنی یا آموزش، کمک مالی، سرمایه گذاری، واسطه گری یا سایر خدمات، و

انتقال منابع مالی یا خدمات، در ارتباط با عرضه، فروش، انتقال، تولید، یا استفاده از اقلام، مواد،

تجهیزات، کالاها و فناوری شرح داده شده در بندفرعی بالا؛

۶.۱.۳. تحصیل منفعت در یک فعالیت تجاری در دولت دیگر توسط ایران که در بر دارنده استخراج

اورانیوم، تولید یا استفاده از مواد و فناوری های هسته ای فهرست شده در

INFCIRC/254/Rev.12/Part 1 باشد، و سرمایه گذاری در امور فوق در سرزمین های

تحت حاکمیت آنها توسط ایران، اتباع آن و اشخاص حقوقی ثبت شده در ایران یا تحت

حاکمیت ایران، یا افراد و اشخاصی که از سوی آنها یا تحت دستور آنها عمل می کنند، یا

نهادهای تحت مالکیت یا کنترل آنها.

۶.۲. کمیسیون مشترک مسئولیت خود برای مرور و ارائه توصیه در خصوص طرح های مرتبط با هسته

ای انتقال به یا فعالیت ها با ایران را از طریق یک «کارگروه خرید» ایفا می نماید.

۶.۳. هر یک از دولتهای گروه ۱+۵ و ایران در کارگروه خرید مشارکت خواهد نمود. نماینده عالی اتحادیه

اروپایی به عنوان هماهنگ کننده کارگروه خرید انجام وظیفه خواهد کرد.

۶.۴. جز در مواردی که کمیسیون یا قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد که این برجام را تایید

می نماید به گونه ای دیگر مقرر نمایند، کارگروه خرید طرح ها را طبق فرآیند ذیل بررسی خواهد

کرد:

۶.۴.۱. پس از دریافت یک طرح، شامل تمام اطلاعات مثبت ضروری، توسط یک دولت که به دنبال

مشارکت در انتقال ها یا فعالیت های مورد اشاره در بخش ۶.۱ می باشد، هماهنگ کننده طرح

را، از طرق مقتضی، بدون تاخیر به کارگروه خرید، و زمانی که طرح به اقلام، مواد، تجهیزات،

کالاها و فناوری هایی که با هدف استفاده در فعالیت های هسته ای مجاز شمرده شده در برجام

مربوط شود، به آژانس بین المللی انرژی اتمی ارسال خواهد کرد. کارگروه خرید تا ۳۰ روز

کاری برای بررسی و تصمیم گیری در مورد طرح فرصت دارد.

۶.۴.۲. «اطلاعات مثبت ضروری» مورد اشاره در بخش ۶.۴.۱ بدین معنا است: (الف) توصیفی از مورد؛

(ب) نام، آدرس، شماره تلفن، و آدرس ایمیل نهاد صادرکننده؛ (ج) نام، آدرس، شماره تلفن، و

آدرس ایمیل نهاد واردکننده؛ (د) اعلام استفاده نهایی موردنظر و محل استفاده نهایی، به همراه

گواهی استفاده نهایی به امضای سازمان انرژی اتمی ایران یا مرجع مربوطه در ایران که استفاده نهایی ذکر شده را تصدیق نموده باشد؛ (ه) در صورت وجود، شماره گواهی صادراتی؛ (و) تاریخ قرارداد، در صورت وجود و (ز) جزئیات حمل و نقل، در صورت وجود؛ مشروط به اینکه اگر هر یک از شماره گواهی صادرات، تاریخ قرارداد، یا جزئیات حمل و نقل در زمان ارائه طرح مهیا نیستند، اطلاعات مزبور در اولین زمان ممکن ارائه شود و در هر حال، این شرط تصویب پیش از انتقال محموله است.

۶.۴.۳. هر عضو کارگروه خرید بایستی، ظرف ۲۰ روز کاری، به هماهنگ کننده اطلاع دهد که طرح را تایید یا رد می کند. ظرف زمانی برای بررسی می تواند برای یک دوره اضافی شامل ده روز کاری دیگر به درخواست یک عضو کارگروه خرید تمدید شود.

۶.۴.۴. به محض اینکه هماهنگ کننده، تایید رسمی تمام اعضای کارگروه خرید را دریافت نماید، یا در صورتی که در پایان مدت ۳۰ روز کاری، هماهنگ کننده هیچ مخالفتی از هر یک از اعضای کارگروه خرید دریافت ننماید، طرح برای تصویب توصیه می شود. اگر در پایان مهلت ۳۰ روز کاری، طرح برای تصویب توصیه نشده باشد، بنا به درخواست لاقبل دو عضو کارگروه ظرف مدت ۵ روز کاری، طرح به کمیسیون مشترک ارجاع می شود، که بایستی ظرف ده روز کاری با اجماع در خصوص تصویب آن تصمیم گیری نماید. در غیر این صورت، طرح برای عدم تصویب توصیه خواهد شد. آن عضو(های) برجام که با طرح مخالفت کرده اند بایستی اطلاعات مربوطه در خصوص مخالفت خود را به نحو مقتضی، با در نظر گرفتن نیاز به محافظت از اطلاعات محرمانه، به کمیسیون مشترک ارائه دهند.

۶.۴.۵. هماهنگ کننده توصیه کمیسیون مشترک را حداکثر ظرف ۳۵ روز کاری، یا در صورتی که موضوع به کمیسیون مشترک هم ارجاع شده باشد حداکثر ظرف ۴۵ روز کاری، از زمانی که هماهنگ کننده طرح و تمام اسناد مثبت ضروری را به کارگروه خرید داده است، به شورای امنیت سازمان ملل متحد اعلام خواهد کرد.

۶.۴.۶. جز در موردی که به نحو دیگری با اجماع تصمیم گیری شود، کارگروه خرید هر سه هفته یکبار برای بررسی طرح ها تشکیل جلسه می دهد. وقتی برخی از طرح های در دست بررسی، مرتبط با اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری ها به منظور استفاده در فعالیت های هسته ای مجاز شمرده شده توسط برجام باشد، آژانس می تواند برای حضور در جلسه به عنوان ناظر دعوت شود.

۶.۵. تمام اعضاء برجام به نحو منطبق با کانال خرید عمل خواهند کرد و تنها پس از تصویب کمیسیون مشترک و شورای امنیت سازمان ملل متحد در انتقال ها و فعالیت های مورد اشاره در بخش ۶.۱ وارد خواهند شد. ایران اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها، و فناوری مورد اشاره در بخش ۶.۱ این پیوست را برای فعالیت هایی که منطبق با این برجام نیستند، استفاده و تحصیل نکرده و به دنبال خرید آنها نخواهد بود.

۶.۶. هر عضو برجام اگر این نگرانی را داشته باشد که یک فعالیت مرتبط با خرید در تعارض با این برجام است، می تواند آن فعالیت را وفق مکانیزم حل و فصل اختلافات به کمیسیون مشترک ارجاع دهد. ۶.۷. ایران به آژانس دسترسی به مکانهای در نظر گرفته شده برای استفاده از تمام اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری مندرج در INFCIRC/254/Rev.12/Part 1 ((یا آخرین نسخه های این اسناد که توسط شورای امنیت روزآمد می شود) که از طریق رویه های مندرج در بخش ۶ این پیوست وارد شده را خواهد داد.

۶.۸. ایران به دولت صادر کننده اجازه خواهد داد تا استفاده نهایی از تمام اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری مندرج در INFCIRC/254/Rev.9/Part 2 (یا آخرین نسخه های این اسناد که توسط شورای امنیت روزآمد می شود) که از طریق رویه های مندرج در بخش ۶ این پیوست وارد شده را راستی آزمایی کند. در صورت درخواست دولت صادرکننده، یا چنانچه کمیسیون مشترک در زمان تصویب یک طرح انتقال ضروری تشخیص دهد، کمیسیون مشترک تخصص لازم را، از جمله کارشناسان، در صورت نیاز، برای مشارکت در راستی آزمایی استفاده نهایی فراهم خواهد نمود.

۶.۹. کارگروه خرید به درخواست های طرف های ثالث برای راهنمایی در مورد فعالیت های مربوط به خرید که توسط هماهنگ کننده منعکس شود پاسخ خواهد داد. کارگروه خرید تلاش خواهد کرد به چنان درخواست هایی ظرف ۹ روز کاری از زمانی که هماهنگ کننده آنرا به کارگروه خرید تسلیم نماید پاسخ دهد.

۶.۱۰. کمیسیون مشترک حداقل هر شش ماه یکبار در مورد وضعیت تصمیمات کارگروه خرید و هر موضوع اجرایی دیگر به شورای امنیت سازمان ملل متحد گزارش خواهد داد.

۷. کارگروه اجرای لغو تحریم ها

۷.۱. کمیسیون مشترک مسئولیت های خود برای مرور و رایزنی در خصوص موضوعات مربوط به اجرای لغو تحریمها به نحو مشخص شده در این برجام را با کمک یک کارگروه لغو تحریم ها ایفا خواهد نمود.

۷.۲. اعضاء کمیسیون مشترک در این کارگروه شرکت خواهند نمود. هر عضو دیگر برجام نیز می تواند در این کارگروه شرکت نماید. نماینده عالی اتحادیه اروپایی به عنوان هماهنگ کننده این کارگروه انجام وظیفه خواهد نمود.

۷.۳. چنانچه در هر زمانی پس از «روز اجرا» ایران بر این اعتقاد باشد که هر تحریم یا اقدام محدودکننده مرتبط با هسته ای دیگری، از جمله فهرست های تعیین شده، از یک عضو ۵+۱ در حال ممانعت از اجرای کامل لغو تحریم ها به نحو تشریح شده در این برجام است، عضو ذیربط برجام با هدف فیصله موضوع با ایران مشورت خواهد نمود. در صورتی که قادر به فیصله این موضوع نباشند، ایران یا هر عضو گروه ۵+۱ می توانند موضوع را به کارگروه ارجاع نمایند.

۷.۴. اعضاء این کارگروه با هدف حل موضوع ظرف مدت ۳۰ روز کاری به مرور و رایزنی خواهند پرداخت.

۷.۵. اگر پس از ورود کارگروه، موضوع همچنان حل نشده باقی ماند، هر عضو این برجام می تواند آنرا به کمیسیون مشترک ارجاع نماید.